

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/77/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713216737
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8713216737.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanému G. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Stará Baštová 2, Košice, o zaplatenie istiny 1.109,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 17C/235/2013-132 zo dňa 8.12.2015 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 179,17 eur.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy odvolacieho konania vo výške 34,30 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10,-- eur s úrokom z omeškania vo výške 2,525 % p. a. od 17.07.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy právneho zastúpenia vo výške 179,17 eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvého stupňa čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, ust. § 52 ods. 1, 2, 4 písm. k/ a § 3 ods. 1 a 39, ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 22.12.2010, ust. § 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a § 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z.z.

Súd prvého stupňa konštatoval, že vzhľadom na zostávajúci predmet sporu po rozhodnutí odvolacieho súdu súd dospel v súlade s citovanou právnou úpravou k záveru, že žaloba je dôvodná aj v časti uplatnenej istiny 10,-- eur titulom dlžnej úverovej istiny. Z karty klienta (č.l. 9) vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 590,67 eur, pričom žalovaný doposiaľ vrátil žalobcovi sumu 443,64 eur. Na zaplatenie rozdielu vo výške 137,03 eur bol žalovaný zaviazaný predchádzajúcim rozsudkom súdu 1. stupňa a bolo dôvodné žalovaného zaviazat' na zaplatenie sumy 147,03 eur, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi zostávajúcu sumu 10,-- eur.

Súd prvého stupňa priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania v súlade s citovanou právnou úpravou vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením žalovanej istiny. Výška úroku z omeškania 2,525 % p. a. je v súlade s citovanou právnou úpravou.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ďalej O.s.p.) vzhľadom na pomerný úspech účastníkov konania v konaní. Úspech žalobcu predstavuje 147,03 eur (13 %), úspech žalovaného predstavuje 962,07 eur (87 %). Žalovanému bolo možné priznať 74 % z účelne uplatnených trov konania. Žalovaný náhradu trov konania neuplatnil, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, v rozsahu 74 %, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby á 61,41 eur (prevzatie a príprava, vyjadrenie k žalobe), za 1 úkon právna služba á 35,69 eur (odvolanie), za 2 úkon právnej služby á 51,45 eur (vyjadrenie k odvolaniu žalobcu), 4 krát režijný paušál á 8,04 eur, spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 242,12 eur, v zmysle § 10, § 16 ods. 3, vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, z ktorej sumy súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 74 % t. j. 179,17 eur.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a to iba čo do výroku o priznaní trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Namietal, že rozhodnutie v tejto časti je nedôvodné a nezákonné. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude priznaná náhrada trov právneho zastúpenia. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania za zaplatený súdny poplatok. Namietal, že súd prvého stupňa neuviedol žiadny dôvod na vysvetlenie toho, prečo vedľajší účastník, ktorý zo zákona je považovaný za personálne a odborne vybaveného, má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za úkony, ktoré má robiť sám. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/958/2014 i Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/91/2012. Zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. MCdo/5/2013. Zároveň konštatoval, že súd prvého stupňa nezákonne priznal trovy vedľajšiemu účastníkovi aj preto, že tento subjekt ani nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka. S účinnosťou od 01.01.2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť (zák. č. 353/2014 Z.z.) predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Vedľajší účastník uvedené nesplnil, resp. v odôvodnení sa súd týmto nezaobrá ani okrajovo tak, ako v iných prípadoch, vstúpil do konania, kedy o žalovanom má informácie získané od súdu. Zákonodarcu výslovne stanovil požiadavku preukázania súhlasu už spolu s oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zák. č. 353/2014 Z.z., predkladateľ zákona sledoval zavedením novej úpravy cieľ, ktorý by bol precizovaním právnej úpravy s ohľadom na aplikačnú prax a presné ustálenie rozhodovacej činnosti aj s ohľadom na výklad podávaným Najvyšším súdom SR. Nešlo o zavedenie nových pravidiel či podmienok, len o ich spresnenie.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník na strane žalovaného. Poukázal na to, že už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti žalobcovi, ktorý inicioval tisíce konaní v Slovenskej republike a je zastúpený advokátskou kanceláriou, ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Aj vzhľadom na početnosť sporov, ktoré inicioval žalobca bude nutné na riadne chránenie práv čo najväčšieho počtu spotrebiteľov použiť aj profesionálnu zručnosť, teda právnú pomoc advokáta. Vedľajší účastník na strane žalovaného poukázal na Občiansky súdny poriadok, konkrétne ust. § 93 v znení účinnom do 31.12.2014, ktoré ustanovenie nepodmieňovalo účinnosť vstupu vedľajšieho účastníka - právnickej osoby zriadenej na ochranu spotrebiteľa do konania udelením súhlasu tohto účastníka na strane ktorého chce vystupovať. Žalobca nepochybne disponuje viacerými rozhodnutiami jednotlivých senátov Krajského súdu v Prešove, ktorý v obdobných právnych veciach vyhodnotili účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Poukázal aj na rozhodnutia iných súdov, konkrétne Krajského súdu Trenčín č.k. 6Co/92626/2014-65 zo dňa 01.12.2015, Krajského súdu Košice č.k. 1Co/175/2015-63 zo dňa 14.12.2015, Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 17Co/1440/2014-112 zo dňa 21.10.2015 a Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/155/2015 zo dňa 17.03.2015. Žalobca využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi poukazujúc na to, že takéto trovy nie sú účelné. Taktýto názor je v rozpore s ustanoveniami čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a § 18, § 25, 25 ods. 1 O.s.p., z ktorých vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom.

Ak žalobca cielene a účelovo skúša proti veľkému počtu spotrebiteľov uplatniť si svoje nároky, ktoré sú v rozpore s právom, nie je žiaden rozumný dôvod pri rozhodovaní o trovách konania žalobcu od trov konania odbremeniť. Preto navrhol napadnutý výrok potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 34,30 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša. Hodnota jedného úkonu zníženého na polovicu je 25,72 eur a 8,58 eur režijný paušál.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 179,17 eur v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo zaplatenie 1.109,10 eur s prísl.

Súd 1. stupňa vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 137,03 eur so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 % denne a úrokom z omeškania vo výške 2,525 % p. a. zo sumy 11,25 eur od 17.04.2011 do 12.05.2011, zo sumy 22,50 eur od 17.05.2011 do 09.06.2011, zo sumy 22,50 eur od 17.06.2011 do 11.07.2011, zo sumy 36,97 eur od 17.05.2012 do zaplatenia, zo sumy 36,97 eur od 17.06.2012 do zaplatenia, zo sumy 6,84 eur od 17.07.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku; v prevyšujúcej časti žalobu zamietol; o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaného podal odvolanie proti výroku rozsudku o trovách konania.

Odvolací súd rozsudkom potvrdil rozsudok súdu 1. stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti okrem nepriznanej istiny 10,-- eur s úrokom z omeškania 2,525 % p. a.; čo do nepriznanej istiny vo výške 10,-- eur s úrokom z omeškania vo výške 2,525 % p. a. a vo výroku o trovách konania zrušil rozsudok súdu 1. stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie.

Následne napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10 eur s prísl.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania postupom podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na pomerný úspech účastníkov konania v konaní. Úspech žalobcu predstavuje 147,03 eur, teda 13 % a úspech žalovaného predstavuje 962,07 eur, t.j. 87%. Žalovanému bolo možné priznať 74% z účelne uplatňovaných trov. Žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, preto súd prvého stupňa mu ju nepriznal.

Súd prvého stupňa správne rozhodol čo do náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, keď tiež aplikoval ust. § 142 ods. 2 O.s.p. v rozsahu 74%, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby á 61,41 eur (prevzatie a príprava, vyjadrenie k žalobe), za 1 úkon právna služba á 35,69 eur (odvolanie), za 2 úkon právnej služby á 51,45 eur (vyjadrenie k odvolaniu žalobcu), 4 krát režijný paušál á 8,04 eur, spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 242,12 eur, v zmysle § 10, § 16 ods. 3, vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, z ktorej sumy súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 74 % t. j. 179,17 eur.

Odvolací súd konštatuje, že vedľajší účastník poskytol žalovanému kvalifikovanú ochranu v predmetnom spore, preto mu prináleží súdom prvého stupňa priznaná odmena. Všetky účtované a priznané trovy konania boli účelné. Čo sa týka ich správneho výpočtu, odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa čo do výroku, ktorým boli priznané trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, s čím sa v plnom rozsahu stotožňuje.

K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd poukazuje na článok 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom.

Je nepochybné, že nielen žalobca, ale aj každý ďalší účastník súdneho konania môže využiť svoje ústavné právo, a to za podmienok, ktoré bližšie špecifikuje Občiansky súdny poriadok.

Z ustanovenia § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva možnosť právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, zúčastniť sa konania.

Z ustanovenia § 18 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a v zmysle ustanovenia § 24 tohto zákona, účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

V zmysle ustanovenia § 25 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Z citovaných ustanovení teda vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka, nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal.

K argumentom žalobcu, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú účelné a mal by si ich vedľajší účastník hradiť zo svojho, odvolací súd konštatuje, že tieto sú nedôvodné. V odvolaní prezentovaný názor žalobcu je v priamom rozpore s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami. Žalobca, tiež zastúpený advokátom, nemôže získať v konaní výhodnejšie postavenie ako iný účastník a nemôže obstať jeho argument, že vedľajší účastník je združením založeným za účelom ochrany spotrebiteľov a len združenie má právo v konaní tohto spotrebiteľa zastupovať.

Vedľajší účastník má právo na zastúpenie a žiadnym logickým dôvodom nemožno vyvodiť, prečo by takéto právo vedľajšiemu účastníkovi, ktoré má rovnaké postavenie ako iní účastníci konania, nemalo byť priznané.

Z uvedeného dôvodu nemožno prihliadnuť ani na argumentáciu žalobcu, týkajúcu sa neúčelnosti zastúpenia vedľajšieho účastníka v konaní.

K ďalšej odvolacej námietke žalobcu, že od 01.01.2015 bol potrebný súhlas žalovaného na vstup vedľajšieho účastníka na jeho strane, odvolací súd poukazuje na ust. § 93 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014, ktoré je potrebné na daný prípad aplikovať, kde vstup vedľajšieho účastníka nie je podmienený súhlasom účastníka. Účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby na jeho strane sa zúčastnil vedľajší účastník. Zároveň poukazuje na svoju rozhodovaciu prax.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd postupom podľa § 219 O. s. p. potvrdil uznesenie v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania a úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

Vedľajšiemu účastníkovi odvolací súd priznal trovy odvolacieho konania celkom vo výške 34,30 eur, pozostávajúcich z odmeny za úkon - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 25,72 eura, režijný paušál vo výške 8,58 eur. Tento úkon považuje odvolací súd za účelný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.